

Lag om behandling av personuppgifter inom kriminalvården;

SFS 2001:617

Utkom från trycket
den 17 juli 2001

utfärdad den 28 juni 2001.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller vid behandling av personuppgifter i kriminalvårdens verksamhet i fråga om personer

1. som är föremål för personutredning,
2. som är häktade,
3. som är dömda till fängelse,
4. som är dömda till skyddstillsyn,
5. som är dömda till villkorlig dom med föreskrift om samhällstjänst,
6. som är ålagda fängelse som förvandlingsstraff för böter eller vite,
7. som på grund av utländsk dom skall verkställa en sådan påföljd som avses i 3–6 i Sverige,
8. som på annan grund är intagna i häkte eller kriminalvårdsanstalt, eller
9. som annars transporteras av kriminalvårdens transporttjänst.

Lagen gäller endast om behandlingen av personuppgifterna är helt eller delvis automatiserad eller om personuppgifter ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning efter särskilda kriterier.

Förhållandet till personuppgiftslagen

2 § Om inte annat följer av denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag tillämpas personuppgiftslagen (1998:204) vid behandling av personuppgifter inom kriminalvården.

Ändamål med behandlingen

3 § En myndighet inom kriminalvården får behandla personuppgifter bara om det behövs för att

1. myndigheten skall kunna fullgöra sina uppgifter i enlighet med vad som föreskrivs i lag eller förordning,

¹ Prop. 2000/01:126, bet. 2000/01:JuU31, rskr. 2000/01:285.

2. underlätta tillgången till sådana uppgifter om verkställighet av påföljd eller häktning som rättsväsendets myndigheter behöver, eller

3. upprätthålla säkerheten och förebygga brott under den tid som en åtgärd enligt 1 § första stycket 2–9 pågår.

Personuppgifter som behandlas enligt första stycket får också behandlas om det behövs för tillsyn, planering, uppföljning och kvalitetssäkring av verksamheten.

Personuppgiftsansvar

4 § Den myndighet som utför en behandling av personuppgifter är personuppgiftsansvarig. Kriminalvårdsstyrelsen är dock personuppgiftsansvarig för behandling av uppgifter som sker gemensamt för myndigheterna inom kriminalvården.

Behandling av känsliga uppgifter

5 § Uppgifter om en person får inte behandlas enbart på grund av vad som är känt om personens ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexuella läggning.

Om uppgifter om en person behandlas på annan grund får uppgifterna kompletteras med sådana uppgifter som avses i första stycket, om det är oundgängligen nödvändigt för syftet med behandlingen.

Personuppgifter enligt första stycket får inte användas som sökbegrepp om inte regeringen har föreskrivit det. Sådana föreskrifter får meddelas endast för det ändamål som anges i 3 § första stycket 3.

Direktåtkomst

6 § Direktåtkomst till de personuppgifter som behandlas enligt denna lag skall vara förbehållen de personer som på grund av sina arbetsuppgifter inom kriminalvården behöver tillgång till uppgifterna.

I fråga om direktåtkomst till uppgifter som får lämnas ut till en annan myndighet gäller 10 §.

Gallring

7 § Personuppgifter som behandlas enligt denna lag skall gallras så snart de inte behövs för de ändamål de insamlats för, dock senast tio år efter det att den senaste påföljden eller åtgärden avseende den registrerade helt har verkställts eller upphört.

Trots vad som föreskrivs i första stycket får uppgifter bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Rättelse och skadestånd

8 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till denna lag.

9 § Uppgifter som är nödvändiga för att framställa rättsstatistiken skall lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik.

Ytterligare föreskrifter

10 § Regeringen meddelar föreskrifter om

1. att personuppgifter skall lämnas ut till myndighet även i andra fall än som sägs i 9 §, och

2. vilka myndigheter som därvid får ha direktåtkomst till personuppgifter.

Direktåtkomst till personuppgifter enligt första stycket skall vara förbehållen de personer vid myndigheten som på grund av sina arbetsuppgifter behöver tillgång till uppgifterna.

11 § Regeringen, eller den myndighet regeringen bestämmer, meddelar föreskrifter om

1. begränsningar av de i 3 § angivna ändamålen,

2. begränsningar av de uppgifter som får behandlas för ett visst ändamål,

3. direktåtkomst enligt 6 § första stycket,

4. när gallring skall ske, samt

5. utlämnande av uppgifter enligt 9 §.

Överklagande

12 § En myndighets beslut om rättelse och om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

2. Bestämmelserna i lagen skall inte börja tillämpas förrän den 1 oktober 2007 i fråga om sådan manuell behandling av personuppgifter som påbörjats före den 24 oktober 1998 eller manuell behandling som utförs för ett visst bestämt ändamål om manuell behandling för ändamålet påbörjats före den 24 oktober 1998.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

THOMAS BODSTRÖM
(Justitiedepartementet)

